

Beeldend kunstenaar
fotografiedocent
lezingen - workshops

Nieuwsbrief 43

www.martinvanthiel.nl

dd. september 2015

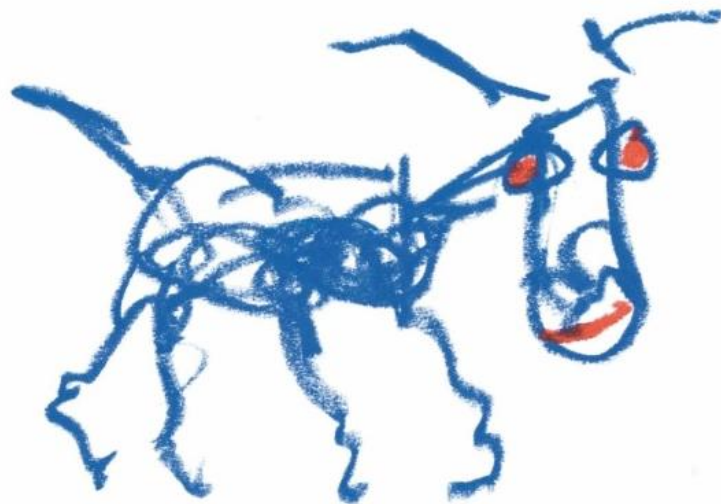
Laan van Nieuw Guinea.

Dichtbij huis, een onopvallende straat, verwijzend naar ons Nationale verleden en korter in de tijd verwijzend naar een mindere periode hier in de buurt, soms ook een onopvallende straat, voor voorbijgangers, met verkeersdrempels, de verdwenen zaak met patat en softijs, de teruggekeerde patatzaak, zonder softijs, waar ik gratis naar het half afgemaakte toilet mocht afgelopen zondag toen ik daar stond met mijn kraam vol Utrecht – foto's. Mijn eigen kapper net naast mijn kraam, gratis koffie. Cappuccino, mijn dag begon goed, zonnig, windstil, vrolijke muziek de hele dag Nederlandstalig, niet helemaal mijn genre, maar nu wel gezellig, toen stampende en dreunende beats, regelmatig begeleid door roffelende Afrikaanse trommels, tegen het ritme in, af en toe meegaand in het organisch voort ademende geluid de hele dag. Af en toe zweeg de muziek om de trommels de ruimte te geven, aardig, dat luchtte op, dan trommelde iedereen vrolijk mee. Van 10 tot 17 uur achter mijn kraam, rustige momenten kende ik en kon heerlijk lezen in mijn mooie boek over Japanse kunst tot er iemand voor mijn kraam stond. Mijn foto van de Kromme Nieuwe Gracht bekijkend met bewonderde blikken. Die foto is goud waard, trekt het publiek, is mijn etalage, mijn uithangbord, eigenlijk niet anders dan toen ik in de jaren '80 met een foto uit Cordoba met lichtstrepen in de nacht publiek wist te trekken en te interesseren voor mijn Fotoschool, de fotocursussen en nu voor mijn fotoboeken, de kunst, de kippen, de ezels, de varkens, de kaarten, de onderzetters.

Oh kijk dat ben ik daar in jouw boek, oh sorry heb ik jou wel toestemming gevraagd dan, nee, maar dat geeft helemaal niet, kan ik die foto bestellen, hier zit ik schakend op de 5 – mei markt in Lombok, wat een prachtige herinnering. Hou je van schaken, kom je nog meer schaken fotograferen, het grote Tata – toernooi komt naar Utrecht, kom je dan kijken. En elke maand organiseer ik een toernooi hier in de buurt.

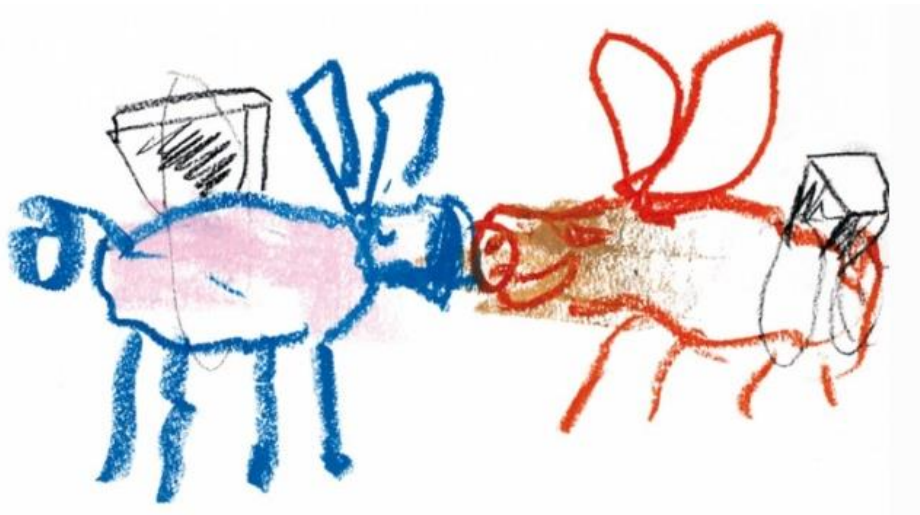

Wauw roept de jongedame spontaan als ze de bekende foto ziet, ik loop achter haar langs, zit niet achter mijn kraam, kan dan de spontane opmerkingen horen, dat streelt mijn trots, of eigenlijk bevestig ik mijn ambacht, mijn keuze om een boek te maken met mijn vakmanschap, mijn fotografie, geen kunst – ego – document, maar een eerbetoon aan de stad waar de Utrechters van genieten.

Dag meneer, ik geniet nog steeds van uw boek hoor, samen met mijn zussen als ze allemaal op bezoek komen, dan bladeren we er weer doorheen, enthousiast, het ligt op de koffietafel, zelf kijk ik er ook nog heel vaak in, samen met mijn man. Dank u mevrouw. Ik glimlach, en die glimlach wijkt de hele dag niet van mijn gezicht. Nooit had ik kunnen denken dat deze dagen zo leuk zouden zijn. Heb ik ook nog wat verkocht, jazeker, alweer negen boeken van onze stad van het Midden.

Ook leuk en vleierend, een mooie jongedame glunderend voor mijn tekeningen van kippen, varkens en ezels, oh wat leuk roept ze, terwijl een vrolijk lachende jongeman enthousiast door mijn Utrecht – boek bladert, dit is prachtig schat roept hij, oh wat zeg je nou zeg ik, oh jullie horen bij elkaar, ze lachen, nee het is niet voor jou bedoeld. Zij koopt kippen en ezels en varkens en hij het Utrecht – boek. Erg blij ben ik dat mijn boek ook jongeren aanspreekt, de echte, ambachtelijke fotografie, zonder nabewerking, puur. Nooit gedacht dat ik zo dichtbij in deze Laan van Nieuw Guinea, waar ik al 10.000 keer doorheen ben gefietst en met de auto gereden en gewandeld, dat ik juist daar zo'n geweldige dag zou beleven. Zo krijgt een plek toch een heel grote meerwaarde.

Erg leuk ook dat diverse vrienden en bekenden kwamen kijken en de markt bezochten.

De opbrengsten van de verkoop van tekeningen en foto's, boeken en kaarten, wordt via mijn stichting Dichterbij Beeld gedoneerd aan goede doelen voor kinderen en dieren.